

Julian Tuwim

Kwiaty polskie (fragment) = Польские цветы (отрывок)

Czytanie Literatury : łódzkie studia literaturoznawcze nr 3, 411

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kwiaty polskie (fragment)⁴

[...]

Przez welon łez, przez szary szron,
Przez mglistą gazę półwidomą
Znów widzę każdy sklepi dom,
I każde okno w każdym domu.
Prze welon łez, przez szary szron
Najbliżej do rodzinnych stron,
Bo gdy tak mgliście jest, to właśnie
Tęsknocie lżej, wspomnieniom jaśniej.

Dziś w Rio dżdżysty polski dzień
I polskie chmury niebo kryją.
Jak okręt-widmo, okręt-cień,
Dziś Łódź wylądowała w Rio.
Jak zawsze, deszcz wyciąga mnie
Na spacer... Avenidą? Nie.
Od Krótkiej do Nawrotu. Potem
Sto razy tam i sto z powrotem.
[...]

Польские цветы (отрывок)

Сквозь завесу из слез и сквозь серый мороз,
И сквозь мгlistую дымку ведомый,
Снова вижу я свет знакомых окон,
Снова кажется всё мне знакомым.
Сквозь завесу из слез и сквозь серый мороз,
Приближаюсь к родному порогу,
Где так пасмурно небо, но грустящему мне
Воспоминания осветят дорогу.

Сегодня в Рио дождливый польский день,
И небо тучи затянули так красиво.
И в каждом облаке видится мне тень,
Как будто Лодзь плывет сейчас по Рио.

И снова в дождь мне хочется гулять...
Шагаю по бразильской «авенидо»?
О, нет!
Иду по Круткой до Наврота, и опять,
Как будто вся усталость позабыта.

Tłumaczenie: Yulia Dondubon

---

⁴ Fragment *Kwiatów polskich* według wydania: J. Tuwim, *Kwiaty polskie*, oprac. T. Januszewski, Warszawa 1993.